

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Cdo/359/2021
Identifikačné číslo spisu: 4212224452
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Holíč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:4212224452.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej, a sudcov JUDr. Mariána Sluka, PhD. a JUDr. Martina Holíča, v spore žalobkyne JUDr. J. W., LL.M., bývajúcej v W.Ý. T., U. XXX/X, t.č. v Č. W., N., W. XXX, proti žalovaným 1/ J. I., bývajúcej v J., N. XXXX/XX, 2/ J. F., bývajúcej v D., D. XXXX/X, obe zastúpené Advokátskou kanceláriou ULC Čarnogurský s.r.o., so sídlom v Bratislave, Tvarožkova 5, IČO: 35 975 016, o zaplatenie 4.000,- Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 6C/242/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 23. júna 2021 sp.zn. 6Co/62/2020, 6Co/63/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalované 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 10. januára 2020, č. k. 6C/242/2013 - 316 žalobu voči žalovanej 2/ zamietol a žalovanej 1/ uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 4.000,-Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 19. októbra 2012 do zaplatenia. Žalobkyni priznal voči žalovanej 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a žalovanej 2/ priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie uznesením zo 6. apríla 2020 č.k. 6C/242/2013-423 zamietol návrh JUDr. Ľudovíta F?ldeša o opravu zrejmej nesprávnosti rozsudku súdu prvej inštancie.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne a žalovanej 1/ proti rozsudku súdu prvej inštancie uznesením z 23. júna 2021 sp.zn. 6Co/62/2020, 6Co/63/2020 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s poukazom na § 389 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s rozpormi vo vykonanom dokazovaní ohľadne znenia rezervačnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovanou 1/ a súčasne vec nesprávne právne posúdil. Odvolací súd na základe odvolania podaného JUDr. Ľudovítom F?ldesom svojim uznesením zrušil aj uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh na opravu zrejmej nesprávnosti rozsudku

a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu v celom rozsahu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) v zmysle § 420 písm. d/ a f/ OSP, ktoré odôvodnila tým, že odvolací súd nezohľadnil predchádzajúce právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie z 21. októbra 2013 č.k. 6C/242/2013-51 o vstupe žalovanej 2/ do konania a pripustení zmeny žalobného petitu a právoplatné rozhodnutie ČVS ORP-1249/SMV-B1-2015 zakladajúce prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Zároveň namietala, že odvolací súd sa nezaoberal jej odvolacími námietkami a jeho rozhodnutie je nesprávne odôvodnené. Nesúhlasila s právnym posúdením veci odvolacím súdom najmä so záverom, že neuniesla dôkazné bremeno ohľadom námietky pravosti rezervačnej zmluvy a nedostatku pasívnej legitímácie žalovanej 2/. Z týchto dôvodov žiadala, aby dovolací súd sám rozhodol, aké konkrétne výroky rozsudku súdu prvej inštancie sa zrušujú, zároveň aby vec vrátil súdu prvej inštancie k doriešeniu opravy zrejmych nesprávností v hlavičke týkajúcej sa právneho zastúpenia žalovanej 2/ JUDr. Ľudovítom F?ldesom. Ďalej navrhla zrušiť uznesenie odvolacieho súdu v neoznačenom výroku I. vo vzťahu k zákonným výrokom označeným ako II. a III. a vec vrátiť súdu prvej inštancie na vydanie opravného uznesenia k rozsudku.

4. Žalovaná 1/ a 2/ sa vo svojich vyjadreniach podrobne zaoberali skutkovým a právnym posúdením sporu a žiadali, aby bola žaloba súdom zamietnutá. Rozhodnutie odvolacieho súdu považovali za správne a navrhli, aby dovolací súd zamietol podané dovolanie a priznal im trovy dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1 písm. a/ CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na odôvodnenie uvedeného záveru dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom procese zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Ako už Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval vo viacerých skorších rozhodnutiach (por. napr. sp. zn.1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012, 7 Cdo 92/2012), dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je (nesmie byť vnímaný ako) tretia inštancia, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie. Tejto mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

7. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V danom prípade dovolateľka v dovolaní namieta, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 420 písm. d/ a f/ CSP.

8. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ CSP. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o

rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

9. Dovolateľka dovolaním napadla uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, zároveň zrušil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na opravu zrejmej nesprávnosti tohto rozsudku a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolací súd zastáva názor, podľa ktorého (kasačné, procesné) uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. V dôsledku kasácie prvoinštančného rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie znovu o nej koná a rozhoduje (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 99/2017, 3 Cdo 236/2016, 8 Cdo 130/2017). Tieto právne názory sú zastávané aj v odbornej právnickej literatúre (por. publikáciu *Civilný sporový poriadok. Komentár*. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1353-1356).

10. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 19/2017, ktorého právna veta znie: „Dovolanie proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nesmeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, ani rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku“.

11. Treba zdôrazniť, že samotná povaha zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu o zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátení veci tomuto súdu na ďalšie konanie otvára strane sporu možnosť v pokračujúcom konaní uplatniť všetky svoje procesné práva, vrátane práv na využitie riadnych, prípadne aj mimoriadnych opravných prostriedkov.

12. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok a uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátená tomuto súdu na ďalšie konanie, nie je dovolanie podľa § 420 CSP prípustné; nejde o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej návrhom na začatie konania) končí. Zároveň vo vzťahu k dovolaniu podanému proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zrušené uznesenie súdu prvej inštancie, nie je žalobkyňa ani osobou oprávnenou na podanie dovolania, pretože napadnuté rozhodnutie nebolo vydané na jej návrh, netýkalo sa jej procesných práv a povinností a nebolo vydané v jej neprospech (§ 424 CSP).

13. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 420 CSP prípustné nie je, najvyšší súd ho ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, podľa § 447 písm. c/ CSP a v časti týkajúcej sa zrušenia uznesenia súdu prvej inštancie podľa § 447 písm. b/ CSP ako dovolanie podané neoprávnenou osobou, odmietol bez toho, aby sa zaoberal jeho dôvodnosťou.

14. O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.